

N:o 32.

Af herr **Ekströmer**, angående skrifvelse till Konungen med begäran om framläggande af förslag till ändringar i förordningen den 30 december 1880 om jordägares rätt öfver vattnet å hans grund.

Vid anläggning af verk för järnhandteringen är af särdeles vikt att kunna få använda vattenkraft för deras drifvande. Det synes också all anledning att antaga, att lättare tillgång till sådan drifkraft skall främja denna handtering och sålunda äfven blifva till gagn för landet.

Med fästadt afseende härå och å den stora betydelse, som användandet af vattenfall såsom drifkraft äfven vid andra industriella anläggningar numera tillvunnit sig, borde inom landet anläggning af vattenverk möjligast underlättas, men de i detta hänseende för riket nu gällande lagbestämmelser äro af den beskaffenhet, att snarare kunde antagas, att lagstiftaren med dem afsett hindra vattenverks tillkomst.

Uti 6 § af kungl. förordningen om jordägares rätt öfver vattnet å hans grund den 30 december 1880 stadgas nämligen, att ej må i vatten drag så byggas, att genom uppdämning eller annorledes men tillskyndas någon, som ofvan eller nedan äger jord, vattenverk, fiske eller annan egendom, dock medgifves, att, om skada tillskyndas jord genom uppdämning och skadan finnes vara ringa emot nyttan af byggnaden, denna kan få verkställas emot ersättning för skada till fulla värdet och hälften därut öfver. Sistberörda bestämmelse om skada å jord har därefter utsträckts äfven till fiske.

Enligt hvad sålunda finnes stadgadt, får således, där vid vattenverks byggande kan å annan egendom än jord eller fiske orsakas skada till några kronors värde, byggnaden icke, äfven om verkens värde skulle kunna

beräknas till millioner, verkställas emot bestridande af den, som lider sådan skada. Nyss angifna lagbestämmelse måste förefalla så mycket mera egendomlig, då man härmed jämför den vid fråga om sjösänkningar medgifna rätt att till och med inlösa vattenverk, som utgör hinder för företaget.

Då det ansetts lämpligt att genom lagstiftning medgifva, att åtgärder för jordbrukets främjande, äfven om de medföra afsevärd skada för annan, få vidtagas emot ersättning, torde det jämväl vara billigt, att rikets andra hufvudnäring, järnhandteringen, tillgodoses i enahanda riktning mera än hittills.

Jag tillåter mig därför härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t göra underdånig framställan, att Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana ändringar i ofvan omnämnda kungl. förordning, att rätt till byggande af vattenverk, om därvid ifrågakommer skada å annans egendom, varder, emot skyldighet att ersätta skadan, medgifven i vidsträcktare mån, än härutinnan nu gällande lag bestämmer.

J. M. Ekströmer.